

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1953 r.

w sprawie wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym.

Na podstawie art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 1 marca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. Nr 18, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie normuje wysokość świadczeń rentowych z ubezpieczenia społecznego.

§ 2. 1. Renty z ubezpieczeń emerytalnych osób, które po oswoobodzeniu poszczególnych obszarów państwa nie wykonywały przynajmniej przez 18 miesięcy pracy, uzasadniającej obowiązek ubezpieczenia emerytalnego lub ubezpieczenia na wypadek choroby i nacieżystwa, wynoszą miesięcznie

renta ubezpieczonego   zł 140,—
renta wdowia   zł 98,—

2. Zaopatrzenia przewidziane w art. 302 i 303 ustawy o ubezpieczeniu społecznym lub w art. 160 i 161 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, wypłacane są w takiej samej wysokości, jak renty wymienione w ust. 1.

3. Renty emerytalne i zaopatrzenia, przysługujące dotychczas w wysokości 90 zł (63 zł), podwyższa się do wysokości, wymienionej w ust. 1.

§ 3. 1. Renty z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych z tytułu wypadków, które nastąpiły przed oswoobodzeniem poszczególnych obszarów państwa, wynoszą miesięcznie:

pełna renta ubezpieczonego   zł 253,—
renta wdowia   zł 112,—

2. Renta dalszej rodziny wynosi — bez względu na liczbę uprawnionych do niej osób 77 zł miesięcznie oraz dodatek w wysokości 35 zł — na każdego uprawnionego.

3. Łączna suma renty wdowiej i renty dalszej rodziny nie może przekraczać wysokości pełnej renty ubezpieczonego.

4. Renty z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych drobnych producentów rolnych wypłacane są w wysokości określonej w paragrafie niniejszym niezależnie od daty wypadku.

5. Renty wyżej wymienione, wymierzone na podstawie dotychczasowych przepisów, podwyższa się do wysokości określonej w paragrafie niniejszym.

§ 4. Renty z ubezpieczeń emerytalnych osób, które po oswoobodzeniu poszczególnych obszarów państwa wykonywały przynajmniej przez 18 miesięcy pracę uzasadniająca obowiązek ubezpieczenia i których prawo do renty powstało po dniu 3 stycznia 1953 r., wymierzone są na podstawie ich przeciętnego zarobku z ostatnich 6 miesięcy według następującej tabeli:

Grupa zarobkowa	Przeciętny miesięczny zarobek zł	Wysokość renty inwalidzkiej	
		inwalidzkiej	wdowiej zł
I	poniżej 330,—	142,—	100,—
II	od 330,— do 429,—	160,—	113,—
III	„ 430,— „ 539,—	178,—	124,—
IV	„ 540,— „ 649,—	195,—	138,—
V	„ 650,— „ 749,—	213,—	151,—
VI	„ 750,— „ 849,—	231,—	162,—
VII	„ 850,— „ 949,—	249,—	175,—
VIII	„ 950,— i wyżej	266,—	186,—

§ 5. Dla pracowników, którzy po oswoobodzeniu poszczególnych obszarów państwa wykonywali przynajmniej przez 18 miesięcy pracę uzasadniająca obowiązek ubezpieczenia i których prawo do renty powstało przed dniem 4 stycznia 1953 r., oraz dla wdów po tych pracownikach wysokość renty emerytalnej, ustalonej według dotychczasowych przepisów, podwyższa się do wysokości renty przewidzianej dla tej samej grupy zarobkowej w tabeli podanej w § 4.

§ 6. Renty byłych prowizjonistów żup solnych, które Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca w wysokości przekraczającej kwoty rent, jakie przysługiwałyby według przepisów obowiązujących w ubezpieczeniu emerytalnym, podwyższa się o 25%. Podwyższona w ten sposób renta nie może być jednak niższa od renty, jaka przysługiwałaby według przepisów ubezpieczenia emerytalnego.

§ 7. Renty w wysokości ustalonej w § 2 wypłacane osobom, które wskutek wykonywania pracy po ich przyznaniu spełniają warunek przewidziany w § 4, będą przeliczone stosownie do §§ 4 i 10, począwszy od miesiąca na-

stępującego po spełnieniu warunku, najwyżej jednak za 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia roszczenia o przeliczenie renty. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio przy wymiarze renty wdowiej w razie śmierci rencisty przed przeliczeniem renty.

§ 8. 1. Renty z ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych z tytułu wypadków (chorób zawodowych), które nastąpiły po dniu 3 stycznia 1953 r., wymierzone są na podstawie przeciętnego zarobku z ostatnich 6 miesięcy według następującej tabeli:

Grupa zarobkowa	Przeciętny miesięczny zarobek zł	Wysokość renty pełnej wypadkowej wdowiej zł	
I	poniżej 330,—	266,—	124,—
II	od 330,— do 429,—	280,—	138,—
III	„ 430,— „ 539,—	300,—	151,—
IV	„ 540,— „ 649,—	320,—	167,—
V	„ 650,— „ 749,—	360,—	182,—
VI	„ 750,— „ 849,—	400,—	200,—
VII	„ 850,— „ 949,—	444,—	222,—
VIII	„ 950,— i wyżej	48%	24%

przeciętnego zarobku.

2. Renta dalszej rodziny równa się rencie wdowiej, jeżeli jest tylko jedna osoba uprawniona; jeżeli uprawnionymi są dwie osoby, kwotę tę powiększa się o 25%.

3. Łącznie suma renty wdowiej i dalszej rodziny nie może przekraczać wysokości pełnej renty ubezpieczonego.

§ 9. 1. Dla pracowników, którzy ulegli wypadkowi (chorobie zawodowej) po oswobodzeniu poszczególnych obszarów państwa, lecz przed dniem 4 stycznia 1953 r., oraz dla wdów po wymienionych pracownikach wysokość renty, ustaloną według dotychczasowych przepisów, podwyższa się do wysokości renty przewidzianej dla tej samej grupy zarobkowej, podanej w tabeli § 8 ust. 1 z tym, że renty wymierzone od przeciętnego miesięcznego zarobku 780 zł lub więcej podwyższa się o 48%.

2. Renta dalszej rodziny równa się rencie wdowiej, ustalonej w sposób wskazany w ust. 1, jeżeli jest tylko 1 osoba uprawniona; jeżeli uprawnionymi są dwie osoby, kwotę tę powiększa się o 25%.

§ 10. W stosunku do osób, wymienionych w §§ 4 i 8 ust. 1, których sześciomiesięczny okres zatrudnienia przypada całkowicie lub częściowo przed dniem 4 stycznia 1953 r., nastąpi przeliczenie zarobków z tego okresu przed zaliczeniem tych osób do właściwych grup zarobkowych.

§ 11. Wysokość rent i dodatków dla osób, objętych art. 38a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, wynosi $\frac{1}{3}$ wysokości odpowiednich świadczeń, określonej niniejszym rozporządzeniem.

§ 12. Dodatek dla bezradnych wynosi 50% renty.

§ 13. 1. Renty sierocze i dodatki na dzieci wynoszą:

na jedno dziecko	zł 29,—
na dwoje dzieci	zł 64,—
na każde następne dziecko	zł 44,—

2. Na sierotę zupełną lub grono sierot zupełnych wypłaca się ponadto kwotę wspólną, która wynosi w ubezpieczeniu emerytalnym 60 zł, w ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych 73 zł miesięcznie.

§ 14. 1. Zasiłek pogrzebowy wynosi: w razie śmierci osoby pobierającej rentę (zaopatrzenie) ubezpieczonego lub rentę (zaopatrzenie) wdowię — trzykrotną sumę miesięcznej renty, a w razie śmierci sieroty otrzymującej rentę (zaopatrzenie) albo członka rodziny rencisty — 266 zł.

2. Zasiłek pogrzebowy wypłaca się w wysokości podwyższonej w myśl niniejszego rozporządzenia tylko w przypadku, jeżeli śmierć osoby nastąpiła po dniu 3 stycznia 1953 r.

§ 15. Jeżeli w wyniku obliczenia świadczenia przypadaby do wypłaty końcówka w groszach, zaokrągla się ją w górę do pełnego złotego, jeżeli końcówka wynosi powyżej 49 gr, lub w dół, jeżeli końcówka wynosi 49 gr lub mniej.

§ 16. 1. Wysokość świadczeń, ustalona w rozporządzeniu niniejszym, ma zastosowanie do rent, przysługujących po dniu 3 stycznia 1953 r. Za okres od dnia 4 stycznia 1953 r. do dnia najbliższego terminu płatności renty należy wypłacić wyrównanie w wysokości $\frac{1}{30}$ podwyżki renty za każdy dzień.

2. Renty należne za okres przed dniem 4 stycznia 1953 r. wymierza się w wysokości ustalonej w rozporządzeniu powołanym w § 17.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 18, poz. 120).

§ 18. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*